

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 7.5.2020 г.
COM(2020) 182 final

2020/0072 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Конвенцията за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан във връзка с включването на Макаронезия в морското пространство на OSPAR

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза във връзка с предвиденото приемане на изменение на Конвенцията за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан („Конвенцията OSPAR“).

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Конвенцията OSPAR

Целта на Конвенцията OSPAR е морското пространство в североизточната част на Атлантическия океан да бъде опазено от вредното въздействие на човешките дейности, така че да се защити здравето на човека и да се съхранят морските екосистеми и, когато е практически възможно, да се възстановят морските пространства, които са били засегнати по неблагоприятен начин. Договарящите страни по конвенцията са 16: Белгия, Дания, ЕС¹, Финландия, Франция, Германия, Исландия, Ирландия, Нидерландия, Норвегия, Португалия, Испания, Швеция, Обединеното кралство, Люксембург и Швейцария. Конвенцията беше открита за подписване на проведената на 22 септември 1992 г. среща на министрите на комисиите от Осло и Париж и влезе в сила на 25 март 1998 г.

2.2. Комисията OSPAR

Комисията OSPAR (създадена съгласно член 10 от конвенцията) се състои от представители на всяка договаряща страна; тя провежда периодични заседания, но при наличието на специални обстоятелства може да бъде свикана по всяко време. Нейните задължения включват контрол върху изпълнението на конвенцията и преглед на състоянието на морското пространство, ефективността на приетите мерки, приоритетите и необходимостта от допълнителни или различни мерки.

Съгласно член 20 от конвенцията всяка договаряща страна има един глас в Комисията OSPAR. Броят гласове, на които ЕС има право, е равен на броя на неговите държави членки, които са договарящи страни по конвенцията. ЕС не може да упражнява правото си на глас, когато неговите държави членки упражняват своето право, и обратно.

Съгласно член 15, параграф 3 от конвенцията тя може да бъде изменяна от Комисията OSPAR с единодушие на договарящите страни.

2.3. Предвиденият акт на Комисията OSPAR

По време на срещата на министрите в рамките на годишно заседание на Комисията OSPAR се предвижда да бъде прието изменение на член 1, буква а) от конвенцията, с което границите на морското пространство на OSPAR се изменят, така че да обхващат водите под юрисдикцията на Португалия и Испания, както и международните води между тях („предвидения акт“).

Целта на предвидения акт е към морското пространство на OSPAR да бъдат добавени водите около Макаронезия (Мадейра и Канарските острови), за да се повиши

¹ Решение 98/249/ЕО на Съвета от 7 октомври 1997 г. за сключване на Конвенция за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан (ОВ L 104, 3.4.1998 г., стр. 1).

съгласуваността на OSPAR с Рамковата директива за морска стратегия на ЕС² и съответно да се подобри координацията за защита и опазване на богатото биологично разнообразие и уязвимите екосистеми в района на Макаронезия.

В съответствие с разпоредбите на член 15 от Конвенцията OSPAR нейното изменение ще влезе в сила за договарящите страни, които са го ратифицирали, приели или одобрили, на тридесетия ден, след като правителството депозитар е получило съответните уведомления от най-малко седем договарящи страни. След това изменението влиза в сила за всяка друга договаряща страна на тридесетия ден след депозирането на съответния инструмент за ратифициране, приемане или одобряване.

До влизането в сила на изменението на Конвенцията OSPAR то може да бъде прилагано временно от Португалия и Испания, както и от всяка друга договаряща страна, съгласно съответните разпоредби на Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г., и по-специално член 25 от нея — „Временно прилагане“.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

В съответствие с член 4 от Рамковата директива за морска стратегия подрегион Макаронезия е част от Североизточния Атлантически регион и представлява най-големият морски подрегион в Европа. Той се характеризира с богато многообразие от местообитания и видове, някои от които са включени в списъка на OSPAR на застрашените и/или намаляващите видове и местообитания. Понастоящем морското пространство на OSPAR обхваща само частично водите от подрегион Макаронезия, както е определен и договорен на равнището на ЕС.

Португалия и Испания — единствените държави, които са едновременно членове на ЕС и договарящи страни по Конвенцията OSPAR с териториални води в Макаронезия — изготвиха съвместно предложение за изменение на конвенцията, чиято цел е морското пространство на OSPAR да бъде приведено в съответствие с границите, определени в Рамковата директива за морска стратегия. Това привеждане в съответствие ще улесни прилагането на Рамковата директива за морска стратегия в двете държави чрез засилено сътрудничество на равнището на OSPAR и ще подобри — чрез мобилизирането на OSPAR — защитата както на уязвимите видове и местообитания в този регион, така и на неговото специфично морско и крайбрежно биологично разнообразие.

Във връзка с посоченото привеждане в съответствие е необходима позиция на Съюза, тъй като се налага да бъде изменен правно обвързващ текст, а именно Конвенцията OSPAR, по която ЕС е страна. Предлага се позицията на Съюза да е в подкрепа на въпросното изменение на член 1, буква а) от Конвенцията OSPAR, тъй като то ще улесни прилагането на законодателството на ЕС и ще подобри опазването на околната среда.

² Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19).

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“³.

4.1.2. Прилагане в конкретния случай

Комисията OSPAR е орган, създаден със споразумение, а именно Конвенцията OSPAR.

Актът, който Комисията OSPAR има за задача да приеме, представлява акт с правно действие. Предвиденият акт има правно действие, тъй като изменя съществуващ акт с правно действие, а именно Конвенцията OSPAR.

Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на Конвенцията OSPAR.

Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Прилагане в конкретния случай

Основната цел и съдържание на предвидения акт са свързани с опазването на околната среда.

Поради това материалноправното основание за предложеното решение е член 192, параграф 1 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

³ Решение на Съда на Европейския съюз от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

5. ПУБЛИКУВАНЕ НА ПРЕДВИДЕНИЯ АКТ

Тъй като актът на Комисията OSPAR ще измени Конвенцията OSPAR, по която Съюзът е страна, е целесъобразно след приемането му той да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Конвенцията за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан във връзка с включването на Макаронезия в морското пространство на OSPAR

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията OSPAR беше сключена от Съюза с Решение 98/249/ЕО на Съвета от 7 октомври 1997 г.⁴ и влезе в сила на 25 март 1998 г.
- (2) Съгласно член 15 от конвенцията тя може да бъде изменяна от Комисията OSPAR с единодушие на договарящите страни.
- (3) Предвижда се Комисията OSPAR да приеме изменение на член 1, буква а) от Конвенцията OSPAR, с което Макаронезия ще бъде включена в морското пространство на OSPAR.
- (4) Целесъобразно е да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комисията OSPAR, тъй като изменението на Конвенцията OSPAR ще бъде обвързващо за Съюза,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на заседанието на Комисията OSPAR, е за подкрепа на измененията на член 1, буква а) от Конвенцията OSPAR, с които Макаронезия се включва в морското пространство на OSPAR.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател

⁴ Решение 98/249/ЕО на Съвета от 7 октомври 1997 г. за сключване на Конвенция за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан (ОВ L 104, 3.4.1998 г., стр. 1).